

Conceptul larg al mării controversate

9 octombrie 2004

Gili Cârstea

Lumea creștină, în general, dar și poporul rămășiței, văd în mântuire scopul final al tuturor activităților religioase. Printre noi chiar circulă o expresie, amuzantă dacă nu ar fi tristă, că un anumit lucru „nu este punct de mântuire.” Și toată lumea răsuflă ușurată. Poporul zelos vrea să știe punctele de mântuire, nu cumva să rateze vreunul, dar nici să se împovăreze cu „puncte” inutile. De-a lungul vremii au fost multe puncte care au produs agitație în biserică, de la alimentație și vestimentație până la sfințire și desăvârșire, puncte pe care frații le-au sortat riguros, ca nu cumva să rateze sfinții viața veșnică.

Solia neprihănirii lui Hristos a venit la noi în 1888 tocmai pentru că eram copii imaturi, interesați doar cum să scăpăm de moarte. La peste o sută de ani de atunci, scopul primordial al bisericii este tot mântuirea personală, deși declarăm sus și tare că biserica a primit solia 1888. Acesta este cel mai ușor și eficient test pentru oricine pretinde că a primit și cunoaște solia neprihănirii lui Hristos. Oriunde mântuirea este scopul principal, solia 1888 lipsește cu desăvârșire, oricât de vehemente ar fi protestele oficiale.

Dumnezeu a încercat, cât de fin se putea, să ne atragă atenția că ultima generație trebuie să privească mult mai sus decât scopul egoist și limitat al propriei mântuiri. Ei trebuie să învețe cântarea lui Moise și a Mielușelului, o experiență nouă, de o profundă și autentică lepădare de sine, chiar până la moarte, cea adevărată, moartea a doua. Moise a fost dispus să fie șters din cartea vieții pentru onoarea caracterului lui Dumnezeu. Fratele nostru mai mare a pășit pe același drum, pe calea consacrată a celor care nu-și vor „iubi viața chiar până la moarte.”

Spiritul Profetic punctează aici, colo – ca să nu se împăuneze cineva că a inventat o nouă viziune – ideea că misiunea lui Hristos a fost mult mai vastă decât mântuirea pământenilor, că în joc erau interese majore, care au afectat cumplit guvernarea divină. Iată o mostră de o frumusețe rară, pentru cei interesați de cântarea Mielului:

„Planul de mântuire are un scop mult mai profund și mai vast decât salvarea omului. Hristos nu a venit pe pământ doar pentru acest scop; nu a fost doar pentru ca locuitorii acestei lumi modeste să privească legea lui Dumnezeu așa cum trebuie. El a venit ca să justifice caracterul lui Dumnezeu în fața universului. La acest rezultat al jertfei Sale privea El – influența ei asupra inteligențelor celorlalte planete, ca și asupra omului – atunci când a spus, cu puțin timp înainte de răstignire: ‘Acum a venit judecata acestei lumi; acum stăpânitorul acestei lumi va fi aruncat afară. Și, când voi fi înălțat de pe pământ, voi atage pe toți la Mine’ (Ioan 12: 31,32). Moartea lui Hristos pentru salvarea omului nu numai că deschide cerul pentru omenire, dar ea justifică pentru tot universul procedura lui Dumnezeu și a Fiului Său cu rebeliunea lui Satana. Ea confirmă perpetuitatea legii lui Dumnezeu și descoperă natura și consecințele păcatului” (PP 68).

Dacă misiunea lui Hristos a fost „să justifice caracterul lui Dumnezeu în fața universului,” nu ar fi înțelept din partea noastră să facem la fel acum, când caracterul și guvernarea lui Dumnezeu sunt mai distorsionate ca niciodată?

Pasajul citat sublinia trei mari realizări ale crucii lui Hristos: justificarea guvernării divine în fața universului, confirmarea valabilității legii ca fundament al neprihănirii veșnice și descoperirea naturii și a consecințelor păcatului.

Acestea sunt exact domeniile de atac ale vrăjmașului lui Hristos. Ni se spune că „efortul permanent al lui Satana este acela de a reprezenta greșit caracterul lui Dumnezeu, natura păcatului și adevăratele puncte în dispută din marea controversă”(GC 569).

Aceste trei domenii de confruntare au apărut și au afectat dramatic universul atunci când heruvimul acoperitor s-a ridicat împotriva ordinii fundamentale a guvernării divine. El dorea un loc pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei. Amenințarea lui era simplă: Dacă nu îi vor fi satisfăcute așteptările, va produce un cataclism universal, făcând pe locuitorii cerului să se despartă de izvorul vieții. El știa bine ce înseamnă acea despărțire. Știa, de asemenea, care vor fi costurile pentru stoparea unei asemenea urgii. Spera ca Dumnezeu să aleagă calea simplă și ieftină a compromisului. Dar s-a înșelat.

Acesta a fost cel mai spectaculos act de terorism pe care l-a cunoscut universul vreodată, iar el a început înainte de geneza planetei noastre. Mai înainte de a exista prima familie omenească, universul era deja zguduit din temelii de conflictele asupra caracterului lui Dumnezeu, naturii păcatului și perpetuității legii, în sensul prezenței ei scrise în minte, acesta fiind fundamentul legământului veșnic.

Populația pașnică a satului global era confruntată cu o provocare întreită. Unul dintre îngerii acoperitori aducea acuzații grave ordinii divine. El susținea că prezența Duhului Sfânt în ei este un sistem al sclaviei. Ei fiind sfinți și deci neputând greși, părtășia de natură divină ar fi doar un mecanism de control prin care sunt ținute sub observație permanentă. El propunea refuzarea acelei prezențe în ei, și ataca un alt subiect vital. Spunea că acea despărțire de natură divină nu ar produce moarte veșnică, așa cum spunea Dumnezeu, din contră, le-ar permite adevărata dezvoltare spre dumnezeire. Iar dacă s-ar întâmpla așa, să moară cineva, atunci aceasta ar fi o pedeapsă impusă de guvern spre a-și păstra cu forța dominația asupra supușilor. De aici urma imediat ponegrirea caracterului lui Dumnezeu, căci numai un tiran poate impune o asemenea sclavie prin folosirea forței.

Acestea sunt exact temele marii controversă pe care biserica rămășiței evită să le discute în ultima etapă a procesului lui Dumnezeu. Am făcut din valoroasa întreită solie îngerească o doctrină prin care să ne salvăm scumpa piele, a noastră și a altora, dar în special a noastră. Acest popor a fost chemat la existență pentru a continua și încheia misiunea lui Hristos, de a demasca lucrările diavolului exact la aceste trei subiecte specifice, care au lovit atât de cumplit inima lui Dumnezeu și pacea familiei Sale universale. Ar trebui să fie o mare favoare pentru noi că suntem invitați să depunem mărturie în ultima ședință a procesului în care se clarifică natura păcatului, caracterul lui Dumnezeu și perpetuitatea legii, fundamentul neprihănirii veșnice.

***